

אל אסד. שני מקומות נותרו ריקים - נציגי טריף והרדיו הדרוניים.

כדי לקבוע את הנציגים היה על שייך אמין טריף לקרוא לארבעת הדיינים לשייך בה. או התברר שאין במנהיגותו הכוח לאחד ארבעה קאדים. הוא נותר כמעט בודד ושיבה אחרי ישיבה. לפני כשבע חג שייך אמין טריף מנהולי העדה. והח' ליט למנות את הנציגים על דעת שלושה קאדים בלבד. הם נבחרו בשייך לביב אברי רוקון, מי שהיה חבר-כנסת בטיעת המערך, ובכאמל מועדי בירדודו של שייך ג'בר מועדי, שהיה ח"כ וסגן-שר.

החלטתה שנלחה למסודות הממשלתיים. במקביל לכך נשלח גם ערעור. שייך נור אדין חלבי, איש בית-המישפט התחתון, הנהחלטה אינה חוקית. מאחר שהיא ניתנה בהרכב של שלושה שופטים, לא ארבעה, כלומר בפורום שופטים.

הסיבה לאי התכנסותם של ארבעת הדיינים היא הפילות פוליטית. לפני כן ארבע שנים התפלה מקום בבית-המישפט התחתון. המקום נועד למישהו מבני מיש"ט שחת חלבי. אז נבחר שייך נור אדין חלבי, אף שאישיותו היתה שנויה במח' לוקת גם בקרב בני מישפחתו. בני חלבי היו ידועים באהדתם למפלגת המערך, ואילו השתייכותו של נור אדין חלבי לא היתה ברורה דיה. ככל זאת העדיפה המישפחה למנות אותו. עם עליית הליכוד לשלטון, הפך שייך-חלבי להיות אחד המיפלגה השלטת. ברבות הימים אף הת' לרוח למנחם בגין לחתימת הסכמי השלום בווינגטון.

הוא לא דתי

ולא ישר"

ייך חלבי ואמאל נאסר אדין החליטו על קואליציה ביניהם, כדי להכות את שילטון המערך בכפרים דלית אלכרמל. הם נכשלו. עתה הם מנסים שוב להעלות את הליכוד ואת מישפחתו תיהם יחד עימם לראשות העדה. הם גם מהווים את הלובי החזק ביותר נגד מנהי גותו של שייך אמין טריף. אני מכבר מאד את שייך אמין טריף. אומר ח"כ אמאל נאסר אדין. הוא איש דתי ואיש ישר. אך אני שולל מכל וכל את בן אחיו כאמל טריף. הוויכוח הוא עליו.

נאסר אדין טוען כי אישיותו של כאמל טריף איננה מתאימה לתפקיד של מנהיג דתי. הוא לא דתי ולא ישר. הוא אומר. בימים אלה פנה נאסר אדין במכתב למבקר-המדינה, שבו הוא מבקש לחקור ענייני איסורים בכספים שנועדו לכפרי הדרונים. הטענות הן ששייך כאמל טריף קיבל סכום של 800 אלף לירות, לבניה ולפיתוח גני-ילדים בארבעה כפרי דרוונים בתחזיקים שונים שערכו מתנגדיו של טריף. הסתבר כי קיבל תרומות משגריילים ומאישים שונים בחו"ל לשם אותה מטרה. וכי אכן השתמש בכספים אלה למטרות פיתוח. אם כן, מה עשה בכספי הממשלה? לדברי נאסר אדין הובטחה לו חקירה בעניין.

שייך כאמל טריף ידוע כאיש-עסקים יותר מאשר כאיש-דת. הוא יוצא ובא בחב' רתם של אנשי-עסקים אמריקאים. שגרייל רים וקונסולים. כל זה בניגוד למה שמצוי פה מאיש-דת דרוני, שבני עדתו טוענים: "מי שרוחק מכל ענייני העולם הוא איש הדת שלנו". מלבד הצווים הרגילים המורטלים על איש-דת: לא לעשן, לא לשנות גלגל את שערות ראשו וללבוש בגדים מסורתיים.

לפי הטענה קיים לובי שכולל את ח"כ אמאל נאסר אדין ושייך נור אדין חלבי. חלבי מעוניין להתמנות כשופט בבית-הדין לעירוערים. הרבות הימים, כא שר שייך אמין טריף יפסיק להיות ראש-העדה, הוא זה שימנה במקומו. אמאל נאסר אדין ושייך אמין טריף מנהיגות העדה, מב' חנית הייצוג שלה בעניינים לא דתיים בכנסת. שניהם יחד עשויים להיות כוח של כמה וכמה מנדטים לליכוד בבחירות הבאות. כתמונה אירגון הדרוניים של הליכוד מתכוון חלבי לבקש מעמד של סגן-שר עבור אמאל נאסר אדין. שניהם מקווים להביא את אברי-ציארא ושמואל תמיר לכך שיצביעו בעדם. הלובי השני הוא זה הבא להגן על מנהיגות מישפחת טריף על-ידי הצבתו של שייך כאמל טריף לבית-המישפט התחתון, בעוד שנים אחדות יעלה לעליון ויירש את מנהיגותו של דודו. הלובי הזה מכוון את השופט לביב אברי-רוקון אל בית-המישפט. בני הדרונים יעלה להטות את קואליציה זו הצטרף חבר-הכנסת מתנועת

ד"ש שפיק אל-אסעד. בתנאי שכן מישפחתו יתמנה שופט בבית-הדין התחתון. אם אומנם קיימת קואליציה זו, הרי מוב' טחת לה תמיכתו של שמואל תמיר, מהיורו בן תנועתו של אל-אסעד.

כולם יחד

נגד המנהיג

ביתניים התברר שישנו קופץ נוסף על העגלה. והפעם הוא השייך ג'בר מועדי, מי שהיה חבר-כנסת וסגן-שר ברשימת המערך. בבחירות האחרונות הצ' ב"ר ג'בר מועדי לרשימת המפלגה הער' טף הדרונית המאוחדת. בהסכמים שנעשו מראש, סוכם כי תהיה רוסציה בין שלושת הראשונים ברשימה. חילוף אחר כבר נע' שה, כאשר סייף אדין זועבי מצאת פינה את מקומו לסובת השייך הבדואי אבו חמיד אבר-רביע מכסיפה. ביתניים, מס' תבר שאבר-רביע אינו מתכוון למסור את כסאו. אחרי ברשימה מופיע ג'בר מועדי, וזה חושש שלא יפסיק לכהן בכנסת זו. ג'בר מועדי רעיון שמטרתו המעשית והבלתי-מוצגת היא להעלות את מישפחת מועדי לראשות העדה. על פי תכנונו הוא עצמו יצטרף לבית-המישפט התחתון, כאשר בן מישפחתו כאמל מועדי כבר נמצא ב' עליון. כך יתגברו כוחותיה של המישפחה. ובבוא היום הם יירשו את מישפחת טריף.

גורם נוסף בעניין הוא חבר-הכנסת זאדין עטשי. "אני לא בעניין", טוען עטשי. "אני לא בוועדה. אני לא מתבקש לכהן. לכן, רישמית אני לא בעד אף אחד. אך אני בהחלט נגד הצורה שבה נבחרים שופטי אישות דרוונים. אין כל סיבה שבוועדה ישבו אנשים שאינם מבני העדה. ברחוב הדרוני קיימת דעה אחרת לגבי עטשי. הוא הספיד במיפלגה שלו. הוא נבחר לוועדה. לכן עטשי מפגין חוסר עניין."

למעשה, המאבק הוא על מנהיגות חילוי גית לעדה הדרונית בצד המרכזי-שמאלי של המיתרס המדיני. בעוד שמנהיגותו הימנית של אמאל נאסר אדין בטוחה, הרי בצד השני, שהולך ומתחזק, לא ברורה עדיין המנהיגות.

בעוד ראשי העדה, הדתיים והחילוניים, עוסקים בוויכוחים פוליטיים ומעמדיים, הולכת ונשמטת מידיהם המנהיגות האמיתית של העדה. צעירי העדה ועימם רבים מבכירי השייכים, מתנגדים לצורת ההתייחסות בין בכירי העדה, וגם לתוכן הדבי רים. המנהיגות הדתית צפויה להיות נקיה מתככים פוליטיים, ואילו זו של היום רחוקה מאד מהמצופה.

הוויכוחים מגיעים לידי כך שמדי פעם נשלחים נציגי ממשלה, להרגיע את הרור הות פה ושם. לפני כשנה הוזמן הד"ר אליהו בן-אלישר לבית-הדין הדרוניים כי חיפה. כל זקני העדה יצאו אל לבניין והמתנו בשעות שבתון מכה השמש בחור קה, עד לבואו של מנכ"ל מישרד ראש-הממשלה. רבים מבני העדה ראו בזה חנופה, וטענו שאין זה מקובל שמארחים יצאו וימתנו לאורך ברחוב. האירוע הזה גרם את תחילתה של שרשרת כתובות בי אל הודא, ויכוחים אינסופיים ברחובי ב' דרוני. בקרוב צפוי ביקור נוסף של בן אלישר, שמטרתו להשכיך שלום בין חלק מהניצים.

אירוע נוסף שמעיק על העדה הוא ביר קורו הצפוי של יצחק נבון. עד עתה היה נהוג שזקני העדה יוזמנו אל הנשיא ליום חגי-קורבן. בנבון חלמט שראוי לו לגישא לבוא אל בעלי השימחה. הוא הודיע לשייך אמין טריף על ביקורו הצפוי, שכר לל גם ביקור בקבר נבי שועיב, הוא יתרו חותן משה. אחרי שבוע קיבל הנשיא מיש' לחת, בצירוף מיכתב המחזה על התוכנית גית לבקר אצל שייך אדין. על החתום: "ח"כ נאסר אדין, נור אדין חלבי, ג'בר מועדי ואחמד חיר, איש איש וטעמו עימו, איש איש ותוכניותיו ושאפותיו. כולם יחד נגד המנהיג."

הרחוב הדרוני פונה שמאלה יותר ויותר, בעוד המנהיגות שאופת לחסוב אותו ימינה יותר ויותר. הצעירים משייכים את התכיר כיום בעדתם למנהיגות ממשלת הליכוד ומתבצרים בעמדות מנוגדות. "בסוף", אר' מר אחד הצעירים הפעילים מכפר עוספייה, הם ישעו את התוכניות. יארגנו קולות. הם יחשבו שכל הדרונים בכיס שלהם, ואז תבוא המכה. הם יישארו רק עם הקור' לות שלהם. כל הדרונים ילכו לכיוון אחר לגמרי. ככה זה כשעושים תככים ולכלוכים. ככה זה אצל היהודים וככה זה גם אצלנו, בדיוק אותו הדבר."

פטרלה קורן

במדינה

(המשך מעמוד 36)

הרבה מאוד וזהמה. מן הלידה ועד המיתה מפרישים. אדם שקוע בזהמה ביולוגית: גם השלייה, גם הווסת ועד להפרכתו לפגר. זהו חלק מן המציאות הקולקטיבית של האדם. אני משייך זאת לזוהמה הסוצ' יולוגית של האכזוסטנציה האנושית. הנשק הוא מטבעו דבר מאוס.

"כל הוועות שקרו שם במבצע ליטאני הן תוצאות הכרחיות מהעובדה צעה"ל פסק להיות צבא-הגנה-לישראל הפך לה' יות צבא-כיבוש-לישראל. כל התופעות הן הכרחיות ואי-אפשר למנוע שחיילי ישראל יתפשו לשרודים ולרוצחים. אי אפשר למ' גוע השפיכות ייהפוך לנזחתי-חסות ררוצ' חים. המטכ"ל הזה, בנוסף על כך שהוא מופיע כפטרון של רוצחים, הוא גם מוג' לוב מוסרי, מושם שהוא שיקר להכנסת.

המציאות הזאת מביאה לידי ונשחתת ההמונים. אם מספר ניכר של אנשים חשים כך, מדוע שלא יארגנו הפגנה של 10,000 או 20,000 איש בכיכר מלכיישראל בתל-אביב וכש יודיעו שהם מסרבים לש' רת בשטחים? שום דבר לא יקרה להם. מה אפשר לעשות עם 10,000 שיסרכו? שום דבר!

"כל הממשלה הבווייה הזאת קיימת, משום שהציבור הוא בווי. כי ברגע ש' תהיה אופוזיציה שלי-משמ, לא של מיעוט קטן, הכל יהיה אחרת. אבל אין, אפילו המילים הברורות שיש להסתלק מהשט' חים, אלא רק את הדיבורים על שלום. אני אינני מעוניין בשלום מסיבה גשועה - בגין רוצה שלום. ומאחר שאני שולל את בגין, ברור שאני שולל את השלום. אני רוצה שנסתלק מהשטחים שמוישובים על-ידי מיליון וחצי ערבים. החוקת השלי טון בשטחים לא נותנת סיכוי לגורמאלי-וציה של היחסים גם בתוך מדינת ישראל."

מפלגות

פרס כוכב עליון

כמיוזן ד"ר, חקם כספי

ציבור כוזבו באירוע שניועד

לרומם את שימעון פרס

חגיגת יום הולדתו ה-93 של דויד בן-גוריון, ראש-הממשלה הראשון של מדינת-ישראל, היתה היקרה ביותר שנערכה לכ' בודו מעולם. בחייו לא אהב בן-גוריון טכ' סים בפוארים וחגיגות ראוותניות. אבל אחד רי מותו יכולים אלה הטוענים כי הם תל-מידיו לבבון על ימיהולדת מבלי שהזקן, כפי שכונה בפיהם, יתרעם ויכעס.

החגיגה נערכה בהיכל התרבות, בהשתת' פות אמנים רבים, רובם ככולם הופיעו בהתנדבות. למרות זאת הסתכמו ההוצ' אות בסכום המתקרב למיליון ל"י. מדוע היה צורך לערוך חגיגה כה יקרה דווקא לכבוד יום-הולדתו ה-93 של בניג'י? הדבר לא היה דרוש כל כך להנצחתו של בן-גוריון, כמו לרימום שמו של גושא-כליו לשעבר, יו"ר מיפלגת העבודה שימעון פרס.

פרס שיחק בערב זה כוכב עליון. הוא היה הנואם היחיד, מלבד האמנים הידירי דים. כל מה שהתרחש בערב, שאורגן בידי השחקנית בקי פרישטט ובוים בידי מירי מגנוס, לא נועד אלא להוות רקע להופעתו של שימעון פרס, שהציג עצמו כממשיך דרכו של המנהיג הדגול.

תרומות מבנקים. המופע תוכנן כולו במסגרת מיפלגת העבודה, ברחוב הירקון, במיסגרת מסע טרום-בחירות של פרס. בקי פרישטט, שספק אם הייתה של בן-גוריון בחייו, יארגנה את החגיגה במיסגרת תפי קידה כממונה על חידוש הקשרים שבין מיפלגת העבודה לחוג אנשי-הרוח והאי מנות. אבל למיפלגת העבודה לא היה סכום של מיליון לירות למיבצע הרימום של פרס.

לכן אורגנה חגיגת יום-הולדתו כתר-גיל מתוחכם. ערב בן-גוריון לא הוצג כ' הפקתה של מיפלגת העבודה. בהעדר כתר בת, ניתן היה לבקש מיד בן-גוריון, מוסד

(המשך בעמוד 48)

כמו באגדה של

אנדרסן, רואה כל

העם, מילבד

השרים עצמם,

כי הממשלה

היא עירומה

הר הוליד עכבר.

המהומה הגדולה סביב המשבר הממי שלתי הסתיימה בקול דממה דקה. הררה ארגון של הממשלה, שנועד להפוך את הבר-מינו ליצור פעלתי המתפקד כנדרש ומפגין סמכות והחלטיות. הסתכם בהחלפת שר-האוצר ובהקצאת תיק-הסברה לשר' ללא-תיק משה ניסים.

החייטים, שתפרו במשך שבוע של פעיר לות קדחתנית אך נלעגת את בגדי הממי שלה החדשים, עמדו נפעמים ומשתאים מול החליפה החדשה שתפרו. אבל הם היחידים שראו אותה.

בניגוד לסיפור של אנדרסן על בגדי המלך החדשים, אין צורך הפעם בואטוט שיועק כי המלך הוא עירום. העם כולו רואה את הממשלה במערומיה. רק שרי הממשלה עצמם עדיין סבורים שהם לוב' שים בגדי ממשלה.

יו"ר שמיר

קרש קפיצה לירושה

כל העסק נראה כפארסה מבדחת. שמחה ארליך, מי שנראה בשעתו כסוס מת, חזר לארץ והפגין שרירים כדי להוכיח לכל שכוחו עדיין במותניו. הוא השתלט כהרף עין על התמרדים במיפלגתו. חולל סערה כדי שהר-אירגון בממשלה לא יראה כה' דחתו בילבד. והנה, בסופו של התהליך, הוא היה מוכן להסתפק בתואר המפקט של סגן שני לראש-הממשלה. כדי לפנות את מקומו ליגאל הורביץ, האיש האחרון שהוא היה רוצה לראות בתפקיד זה. כל התמרונים והתרגילים שעשה ארליך לא הועילו. רק הוא נאלץ ללכת, ועוד בבושח פנים.

תיק החוק, שננטש על ידי משה ריין, נראה לאחידים כמו מחלה ממארת בעיד' שלאחרים הוא היה פיסגת כל שאיפו-תיים. דווקא אלה, שרצו בו, הורחקו ממנו. שמואל תמיר, שקיוה כי הנפשותו למנחם בגין תשכיח ממנו את כל משקעי העבר, נאלץ לבלוע צפרדע. בגין אפילו לא היה מוכן לשמוע את הרעיון בדבר מינויו של תמיר כשר-חוק. וכשניסו לכ' פות עליו את מינויו של יו"ר הכנסת יצחק שמיר לתפקיד זה, נחלץ בגין מההצעה בהערה ש"יצחק שמיר יכול להיות מועמד טוב לתפקיד שרה-חוק". בכך סתם את הגולל על מי שראה בתיק קרש-קפיצה לשורת היורשים הפוטנציאלים לבגין.

רק מי שמכיר את הניואנסים העדינים בדבריו של בגין יודע את המרחק שבין "מי שיכול להיות מועמד טוב לשר-חוק", לבין "מי שיכול להיות שר-חוק טוב". שני האנשים שבגין רצה בהם כשרי-חוק ידעו היחלץ מהמלכודת. שרה-פנים יוסף בורג, שבתוקף תפקידו כיו"ר ועדת היוסנומיה ממלא למעשה את תפקיד שר- החוק בפועל, לא שש לוותר על תיק שר' הפנים. מקורביו במפד"ל טענו כי כל הניי